

ב"ל (באר-שבע) 1788-08 - שרית מכלוף, נ' בטוח לאומי-סניף באר שבע

ב"ל (באר-שבע) 1788-08 - שרית מכלוף, נ' בטוח לאומי-סניף באר שבעמחוזי עבודה באר-שבע
ב"ל (באר-שבע) 1788-08
שרית מכלוף, (-)
ע"י ב"כ - עו"ד ווסר אדוארדו
נגד

בטוח לאומי-סניף באר שבע
ע"י ב"כ - עו"ד מיכל כהן
בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע
[15.01.2013]
כב' השופט משה טוינה
פסק דין

1. פסק דין זה עניינו תביעה שהגישה הגב' שרית מכלוף (להלן: "התובעת") להכיר בפגיעה ממנה היא סובלת במפרקי הידיים, כתאונה בעבודה.
2. עד שאדרש לטענות שבפני, אקדים ואביא את ההליכים שהתנהלו בתביעה נשוא פסק דין זה, עד לשלב הנוכחי והם כדלקמן:

א. בחודש מאי 2008 הגישה התובעת תביעה נגד המוסד לביטוח לאומי (להלן: "הנתבע") בעקבות החלטת פקיד תביעות מחודש נובמבר 2007, במסגרתה נדחתה פנייתה להכיר בפגיעה בפרקי הידיים ממנה היא סובלת, כתאונה בעבודה.

ב. בחודש יולי 2008 הגישו הצדדים הודעה על עובדות מוסכמות המתייחסות לעבודתה של התובעת ועל בסיסן התבקש בית הדין למנות מומחה רפואי מטעמו, אשר יבחן את הקשר סיבתי רפואי בין הפגיעה ממנה סובלת התובעת בידה, לבין עבודתה (כקלדנית בבית המשפט).

ג. בחוות דעת מחודש נובמבר 2008 התייחס המומחה הרפואי מטעם בית הדין, ד"ר פעילן, לפגיעה ממנה סובלת התובעת בפרקי הידיים וקבע בין היתר, כי קיים קשר סיבתי רפואי בין הופעת הבוריסטיס במרפק ימין, לבין עבודתה "במידה ונהגה להישען על המרפק הימני במהלך ההקלדה". עובדה אשר לא זכתה להתייחסות ברשימת העובדות המוסכמות שהגישו הצדדים ביולי 2008.

ד. משכך נקבע דיון הוכחות נוסף בניסיון לברר את השאלה העובדתית אם במהלך העבודה "נהגה התובעת להישען על המרפק הימני".

- ה. בעקבות הבירור הנוסף ניתן פסק דין ב-12.9.2010, המקבל את התביעה. לענין זה נאמר שם: "כאמור לעיל, בעדותה בפני ביום 1.6.2010 סיפרה התובעת כי במהלך יום העבודה נהגה להישען על מרפקי הידיים. כמצוין לעיל, עדותה של התובעת מקובלת עלי ודומה כי גרסה זו מקובלת אף על ב"כ הנתבע, כפי שהדברים מקבלים ביטוי בפרוטוקול הדין.
- משנמצא כי במהלך העבודה נהגה התובעת להישען על פרקי הידיים, הרי שלאור חוות הדעת של ד"ר פעילן, קיים קשר סיבתי רפואי בין עבודתה של התובעת כקלדנית, לבין התופעה של בורסיטיס אוקלרנון במרפק ימין". פסקאות 12 ו-13 לפסה"ד מיום 12.9.2010.
- ו. על פסק הדין הגיש הנתבע ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים ובהסכמת הצדדים אשר קיבלה תוקף של פסק דין מיום 4.5.2011, הוחזר הדין לבית דין זה, על מנת להפנות שאלות הבהרה למומחה הרפואי.
- ז. בהחלטה מיום 16.2.2012 העביר בית הדין רשימה של שאלות הבהרה (הן מטעם התובעת והן מטעם הנתבע) למומחה הרפואי ד"ר פעילן.
- ח. באפריל 2012 התקבלה חוות הדעת של ד"ר פעילן המתייחסת לשאלות ההבהרה שהופנו אליו.
- ט. בעקבות חוות הדעת האמורה הגישו הצדדים סיכומים מטעמם.
3. המומחה הרפואי, ד"ר פעילן, בחוות הדעת שהגיש בנובמבר 2008, הפנה לרישום הרפואי וקבע כדלקמן: "אצל הגב' מכלוף אובחנו:
1. אפיקונדיליטיס לטרליט לפי ממצא קליני של רגישות על פי גיד ECR, האבחנה נשללה בבדיקת אולטרסאונד שבוצעה.
 2. בורסיטיס אוקלרנון במרפק ימין". עמ' 2 לחוות הדעת תחת הכותרת "דין".
 4. בסיכומים שהגיש התובעת, ביקשה להכיר בשני ממצאים אלה - כפגמות אשר נגרמו כתוצאה מעבודת התובעת. אקצר ואומר כי לדעת הנתבע דין התביעה להידחות.
 5. כפי שעולה מחוות הדעת של ד"ר פעילן, סבור המומחה הרפואי כי אין בסיס לאבחנה ולפיה סובלת התובעת מאפיקונדיליטיס לטרליט; מאחר ואבחנה זו נשללה בבדיקת אולטרסאונד שביצעה. בהקשר זה רק אחזור ואפנה לתשובת המומחה הרפואי לשאלת ההבהרה ולפיה "לא צורף תיעוד רפואי המבהיר את האבחנה של אפיקונדיליטיס לטרליט במרפק".
 6. ממילא ברור כי מששלל המומחה הרפואי את האבחנה לפיה סובלת התובעת מאפיקונדיליטיס לטרליט, אין מקום לפסוק כי יש להכיר בתובעת כמי שסובלת מפגימה זו, וכי פגימה זו היא תוצאה מעבודה.
 7. אוסיף עוד, כי בחוות הדעת של המומחה הרפואי מחודש נובמבר 2008 ובתשובות שהעביר המומחה הרפואי לשאלות ההבהרה אשר הופנו אליו בפברואר 2008, הסביר המומחה כי התופעה של אפיקונדיליטיס לטרליט, היא תגובה לתנועות במוצא השרירים מישרי שורש כף היד והאצבעות. פעולה אשר איננה קשורה לעבודת התובעת כקלדנית, ששם מדובר "בתנועות חוזרות ונשנות של הגידים מכופפי האצבעות הארוכים".
 - יוצא מכאן כי גם אם סובלת התובעת מהפרעה האמורה, הפרעה זו איננה תוצאה מהעבודה.
 8. כפי שהתברר מעדותה של התובעת בדיון שהתקיים ביוני 2010, נהגה התובעת להישען על מרפקי הידיים במהלך עבודתה כקלדנית.
 - בנסיבות הללו ובהתאם לחוות הדעת של המומחה הרפואי מנובמבר 2008, קיים קשר סיבתי רפואי בין העבודה לבין הממצא של בורסיטיס אוקלרנון במרפק ימין.
 9. בתשובה לשאלות שהעביר הנתבע למומחה הרפואי, חזר האחרון על עמדתו והבהיר כי העובדה לפיה התובעת נהגה להישען על שני הפרקים, אין בה כדי לשנות את עמדתו מקום שהתופעה מופיעה לעיתים רק ביד אחת.
 10. סוף דבר, התביעה מתקבלת בכך שנקבע כי יש להכיר בתופעה של בורסיטיס אוקלרנון במרפק ימין, כתאונה בעבודה; משקיים קשר סיבתי רפואי בין עבודתה של התובעת כקלדנית לבין הפגימה האמורה.
 - בנסיבות הענין אין צו להוצאות.
 11. הערעור על פסק הדין הוא בזכות לבית הדין הארצי לעבודה, בתוך 30 יום מהמצאת פסק הדין לצד המבקש. ניתן היום, ד' שבט תשע"ג, (15 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.